

Układ o wzajemnej pomocy między Wielką Brytanią i Polską, 25 sierpnia 1939 r., Londyn

Rząd Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii oraz Rząd Polski, pragnąc oprzeć na stałej podstawie współpracę między swymi krajami, wynikającą z danego już zapewnienia o wzajemnej pomocy o charakterze obronnym, które już wymieniły, postanowiły zawrzeć Układ w tym celu. (...)

Po wymianie pełnomocnictw, które uznano za wystarczające, pełnomocnicy przyjęli następujące ustalenie:

Artykuł I

W razie gdyby jedna ze Stron umawiających się znalazła się w działaniach wojennych w stosunku do jednego z mocarstw europejskich na skutek agresji tego ostatniego przeciwko tejże Stronie umawiającej się, druga Strona umawiająca się udzieli bezzwłocznie Stronie umawiającej się, znajdującej się w działaniach wojennych wszelkiej pomocy i poparcia, będących w jej mocy.

(podpisał) Edward Raczyński

(podpisał) Halifax